

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. X. Octavus Text. Canon. excap. grandi. de supplen. neglig. Præl. in 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

Ubi ad tollendam omnem æquivocationem, quæ posset occurrere, sciendum est, cum quæritur, an summus Pontifex in Reges, & Regna temporalem habeat potestatem? absolutè responderi posse, nullam habere. Cùm enim hæc potestas sit indirecta, subsidiaria, per accidens, ac extraordinaria, non denominat subiectum, quod tale dicitur ab iis, quæ plerùmque, non verò quæ rarò accidunt. *Per L. 3. & 4. ff. de LL.* Quemadmodum absolutè dicimus Principem aliquem Italum & Hispanum non posse eligi Imperatorem, quæ propositio non excludit potentiam extraordinariam: & in hoc sensu loquitur Innocentius III. *in c. venerabilem, qui filii sint legitimi. & c. novit. de judiciis.* Ubi absolutè summus Pontifex negat sibi esse potestatem temporalem in Reges Galliæ: eaque si uteretur, indebitam & usurpatam fore.

§. X.

*Octavus textus Canonicus ex cap. grandi, de sup-
plen. neglig. Prælat. in 6.*

Summaria.

1. *Innocentius IV. Gallis amicissimus.*
2. *Causa & historia scribendi hujus Decretalis.*
3. *Ipsa Decretalis recitata & expensa.*

¶

I.

Uctorem habet hæc Decretalis Innocentium IV. de quo Spondanus ad annum MCCXLIII. Fuit, inquit, patria Genuensis, insignis Juris-Consultus, tantique à multis affirmatus, ut Patrem veritatis appellare non dubitarent. Regibus Galliæ planè addictissimus, ad quos sibi à Friderico II. metuens confugit, & indulgentiam decem dierum iis omnibus concessit, qui pro Rege

Rege Christianissimo preces ad DEUM funderent, ut testatur S. Thomas in 4. dist. 20. q. 1. a. 3. Spondanus ad annum MCCCLIV. Verba D. Thomæ loc. cit. sunt: *Quicumque orat pro Rege Francia, decem dies habet indulgentiæ à Papa Innocentio IV. Celebravit Concilium univèrsale Lugdunense, & in conspectu totius Galliæ, quòd infra dicitur, Fride-ricum II. Imperio exiit.*

II. Dedit Innocentius Decretalem nostram in Galliis Anno MCCXLV. ejusque scribendæ causam Mariana lib. 13. c. 4. in hæc verba recenset: *Per id temporis Sancio Capello Regi Lusitano Mencia Reguguli filia connubio juncta fuit, viri usque adeò potens, ut non Principem se, sed ministrum ageret feminea cupiditatis. Apud eam gratiâ & auctoritate plurimum poterant, quos minimè omnium oportebat, ii soli omnium consiliorum participes erant, sine illis, neq. domi, neq. foris quidquam majoris rei gerebatur. Proceres rempublicam ignobilium hominum arbitrio agitari molestè ferebant. Res ad Pontificem Romanum delata. Viri sancti adhibiti, qui Regis animo, alioquin minimè mali religionem incute- rent. Nihil eâ diligentia profectum. Erat Sancio frater aetate proximus eximia indole, Alphonsus nomine. Episcopi Bracharensis, & Conimbri- censis ad Innocentium Pontificem, qui hoc anno Lugduni Concilium con- gregarat, à Lusitanis proceribus amandati, cum Pontifici causas legationis explicassent, ut Sancius Regno pelleretur, non potuerunt impetrare. Id modo concessum, ut Alphonsus, dum viveret, rempublicam gubernaret.*

III. Ipsa Decretalis sic habet: Innocentius IV. Baronibus & Comitibus Regni Portugalliæ. *Mandamus, quatenus dilectum filium no- bilem virum prefati Regis Portugalliæ fratrem de devotione, probitate, ac circumspèctione multipliciter commendatum, præsertim cum ad defensionem Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque piorum locorum Regni prefati, & personarum Ecclesiasticarum, nec non viduarum, orphano- rum, & ceterorum ibidem degentium sit assumptus, cum ad vos accesserit (fidelitate, homagio, juramento, seu pacto, si aliquibus forte prefato Regi vel cuiuscunq. alii persona tenemini, aut etiam ipsius Regis prohibitione ne- quaquam obstantibus.) in civitatibus & munitioibus Regni prædicti, cum omnibus suis recipere absq. difficultate qualibet procuretis. Alioquin vene- rabilibus fratribus nostris Bracharensi Archiepiscopo & Episcopo Conim- bricensi damus in præceptis, ut vos per censuram Ecclesiasticam appellatio- ne remotâ compellant. Per hoc autem non intendimus memorato Regi, vel ipsius legitimo filio prædictum Regnum adimere: sed potius sibi & eidem Regno destructioni exposto, ac vobis ipsis consulere.*

Bb

Vides

